

2. Замковий Є.М. Юридична техніка актів правозастосування / Є.М. Замковий // Матеріали VI наукових читань, присвячених пам'яті академіка В.В. Копейчикова / редкол.: А.М. Завальний, Н.В. Лазнюк, Д.О. Тихомиров. – К.: НАВС, 2016.

3. Звіт за результатами аналітичного дослідження «Знання та навички випускників юридичних факультетів та закладів вищої освіти через призму відповідності потребам ринку праці» Київ 2018 – [Електронний ресурс]. – https://drive.google.com/file/d/1GyR0eCiaqxXzQ4SV5qJ6N_fbFsw6XC-o/view.

Ільєнко Д. А., курсант навчально-наукового інституту № 1 Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: доцент кафедри юридичного документознавства Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук *Галій М. С.*

КУЛЬТУРА УСНОГО ДІЛОВОГО СПІЛКУВАННЯ

Якщо ми хочемо жити в сильній, незалежній державі, бути красивими, духовно багатими людьми, треба виходити з того, що наше суспільство складається з «Я», «Ти», «Ми». Тобто суспільство – це окремі особистості, і водночас кожна з них є унікальною, із своїм неповторним світом. Тому спілкування збагачує кожного і всіх нас разом.

Розвиток культури суспільства йде в різних напрямках. Перший – це засвоєння елементів минулих культур, які вже начебто втратили цінність для нашої епохи, проте регулюють деякі види діяльності, спілкування та поведінки. До них відносяться норми, традиції, звичаї. Другий напрямок – використання феноменів, що забезпечують відтворення існуючих форм соціального життя. Їх відбір йде згідно із запитам та потребами суспільства. Частина з них, певним чином змінюючись, уходить до нової структури культури. І, нарешті, третій напрямок – це створення програм майбутнього, потенційно можливих форм і видів людської діяльності. Мова йдеться про нові знання і вміння, прийоми і методи діяльності, нові ідеали громадського життя, які можуть перетворюватися в еталони поведінки і спілкування людей у майбутньому.

Рівень культури спілкування залежить від багатьох чинників. Якщо під час розмови одна людина думає лише про себе (про те, що хоче сказати), а друга – й про іншого (про те, як йому допомогти), то рівень культури спілкування у другій людини буде значно вищим. Цей, другий мовець, прагне до активної взаємодії, до спільної діяльності з іншим, докладає зусиль до того, щоб допомогти другому досягти успіху в самореалізації.

Щоб досягти високого рівня культури спілкування, необхідно добре розбиратися в психології спілкування та в індивідуально-психологічних особливостях людей, адекватно емоційно та інтелектуально реагувати на їх поведінку і психічний стан, підбирати для кожної людини у відповідній ситуації такий спосіб спілкування, який би не вступав у протиріччя з загальнолюдськими цінностями, мораллю суспільства, гуманністю і разом з тим відповідав би індивідуальним особливостям конкретної людини.

Міжособистісні взаємини в спілкуванні – це такі взаємозв'язки між людьми, які суб'єктивно переживаються та об'єктивно виявляються в характері та способах взаємного впливу. Ці взаємини мають для людей не менше значення, ніж їжа та повітря. Якщо ці стосунки погані, то неможливі продуктивна взаємодія людей, спільна їх діяльність. У людини псується настрій, здоров'я, вона не відчуває радості буття. Нездорові міжособистісні взаємини впливають і на характер спілкування.

Для того, щоб система міжособистісних взаємин була ефективною, а суспільство в цілому здоровим, бажано відмовлятися від звички за всіма вчинками людей бачити їх злий намір. Навпаки, слід уважно розглядати кожну ситуацію очима інших людей та без упередження. Головне – задуматися, повірити в добру основу інших, подивитися спокійно та доброзичливо на людей, розібратися в своїх почуттях, відділити дійсне від бажаного, очікуваного тощо. Відтак, необхідно аналізувати складні ситуації спілкування та міжособистісних взаємин. Кожен має відчувати, що він щось не розуміє, чогось не знає і бути готовим наполегливо і творчо, самостійно або краще із своїми партнерами шукати можливі виходи із скрутного становища.

Отже, важливою рисою міжособистісних взаємин є їх емоційна основа. Одні люди під час спілкування нерідко без особливих зусиль можуть викликати в інших позитивні емоції, підтримати гарний настрій. Інші вносять у взаємини напруженість, пробуджують негативні емоції, тривогу. Тому таким важливим для спілкування є використання гуманістичних

орієнтацій у взаєминах. Саме ці орієнтації у взаєминах є результатом високого рівня культури спілкування. У той же час наявність такого рівня є тією основою, на якій в подальшому формуються гуманістичні, комунікативні установки, способи, засоби їх реалізації.

Головчак А. В., курсант навчально-наукового інституту № 1 Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: доцент кафедри юридичного документознавства Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук *Галій М. С.*

ЗНАЧЕННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ, МОВНОЇ ТА МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ДЛЯ ПРАВНИКА

Право є владним регулятором відносин людей, які наділені волею і свідомістю, воно впливає на суспільні відносини в цілому. Його регулювальна функція визначає не тільки поведінку людей, але і призначення мови, оскільки правові норми не можуть існувати інакше, як в певних мовних формах, «право потребує мови».

Вирішуючи присвятити себе юриспруденції, потрібно перш за все усвідомлювати, що «юристи» – це не одна професія, це ціла низка дуже різних професій, кожна з яких має свою специфіку. Професії представника органів правопорядку, нотаріусів, суддів і прокурорів, хоча і є юридичними, але настільки специфічними, що описати окремими розділами. Навіть робота корпоративного юриста всередині компанії, так званого *in-house lawyer*, та робота юриста з юридичної фірми є досить різною, як робота патрульного та слідчого.

Роботу юристів дуже часто описують у двох напрямках: або юристів зображують як людей, які працюють лише з паперами та законами, або ж їх показують у пошуках доказів, допитах свідків у суді. Незалежно від того, яку галузь права ви обираєте, чи ви будете спеціалістом у вирішенні судових суперечок чи займатись виключно консультативною роботою, вам доведеться працювати з документами і спілкуватися з людьми.

Отже, мовна компетенція - ключ до життєвого успіху, а низька мовленнєва культура – це те, чого слід соромитися. І хоча в вищих навчальних закладах вивчають найрізноманітніші курси, які розвивають мовленнєву